

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. PT 47/2018, instat contra el Consorci Hospital Clínic de Barcelona

Antecedents

1.- En data 18/09/2018 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la Sra(...)(en endavant, la persona reclamant), pel qual formulava una reclamació contra el Consorci Hospital Clínic de Barcelona (en endavant, l'Hospital), per la presumpta desatenció del dret d'accés a una part de la documentació de la seva història clínic-laboral, corresponent a l'any 2005, quan, segons manifestà la persona reclamant, que és treballadora del dit hospital, va patir un accident laboral que li ocasionà unes lesions a l'espatlla. La persona reclamant sostenia que el fet de no poder accedir a aquesta documentació l'impedia lliurar-la a la seva mútua, la qual cosa li ocasionava *"bastants problemes amb les baixes"*.

Aquesta reclamació va donar lloc al procediment de tutela de drets número PT 47/2018. Abans però de donar curs a la seva tramitació, mitjançant ofici de data 04/10/2018 es va sol·licitar a la persona reclamant que remetés a l'Autoritat una còpia de la documentació que acredités haver exercit prèviament el dret d'accés davant el responsable del fitxer o tractament, tal com ho requereix l'article 16.1 de la Llei 32/2010, en consonància amb el previst a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), i amb els requisits indicats a l'article 25.1 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (en endavant, RLOPD).

En data 19/10/2018 va tenir entrada a l'Autoritat un escrit de la persona reclamant, acompanyat de còpia de dos correus electrònics que hauria enviat en data 29/06/2018 i 6/07/2018 un membre del Sindicat Lluitem a la coordinadora de l'Àrea de Salut Laboral del Servei de Prevenció de Riscos Laborals de l'Hospital, en els quals el representant sindical posava de manifest que la persona aquí reclamant havia sol·licitat feia temps l'accés i còpia al seu historial clínic-laboral, sense obtenir cap resposta de l'Hospital.

2.- D'acord amb l'article 117 del RLOPD, per mitjà d'ofici de data 12/12/2018 es va donar trasllat de la reclamació a l'Hospital per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents. A petició de l'Hospital efectuada en data 7/01/2019, aquest termini es va ampliar per 7 dies més, mitjançant acord de data 08/01/2019.

3.- L'Hospital va formular al·legacions mitjançant escrit de data 16/01/2019, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

"Única.- La Sra. (...), en el seu escrit a l'Autoritat fonamenta la seva denúncia en "...Manifiesto con este escrito que la empresa en la cual trabajo, Hospital Clínic de Barcelona, con domicilio en calle Villarroel se niega a entregarme una parte de mi historial médico laboral del 2005. En esas fechas tuve un accidente laboral en el cual me crearon unas lesiones en la espalda y al no poder enseñar mi historial a la mutua, tengo

bastantes problemas con las bajas. Durante el año ya me he puesto en varias ocasiones en contacto con el hospital y me verbalizan que no encuentran esa parte del historial del 2005...”

Abans de formular les al·legacions corresponents l'HCB vol posar de manifest que a l'any 2005 les històries clíniques de salut laboral es recollien en paper, no va ser fins l'any 2008 que es comencen a introduir les dades de la història clínica a través d'una aplicació Informàtica, el programa Tecnopreven.

Durant l'any 2008 es combinaven les dues maneres de guardar la història i a partir del 2009 es passa a recollir totes les dades informàticament i es deixa d'utilitzar la història en paper.

Totes les històries clíniques que es van generar en paper estan custodiades a l'àrea d'arxius d'històries clíniques de l'HCB.

Pel que fa al cas concret la Sra. (...)(...), el dia 27 de setembre de 2017 es va dirigir a l'HCB per demanar un llistat dels accidents laborals que havia patit com a treballadora de l'HCB i una còpia de la seva història clínica de Salut Laboral. En aquell moment, previ acús de rebuda, se li lliura la documentació sol·licitada.

Una vegada revisada la documentació que se li va lliurar la Sra. (...)va manifestar que trobava a faltar el curs clínic d'un accident que havia patit el dia 27 de març del 2007.

Si bé l'HCB té constància que va patir aquell accident, doncs existeix la investigació del mateix i consta que la treballadora va estar de baixa per contingència professional des del dia 02/04/2007 fins al dia 12/04/2007.

El motiu que va ocasionar la baixa referenciada, va ser un accident del qual va ser atesa a urgències motiu pel qual es va procedir a demanar còpia de l'informe al Servei d'Urgències de l'HCB.

La petició va ser resposta pel Servei d'Urgències en el sentit que, de conformitat a la legislació vigent, els informes d'urgències són destruïts als 5 anys, ja que no es tracta de cap dels documents que la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, obliga a conservar durant 15 anys.

En el sentit de l'exposat volem posar de manifest el següent:

a) La Sra. (...), indica en el seu escrit que no se li ha lliurat documentació relativa a un incident ocorregut al 2005, però l'HCB ha verificat que l'única informació que no se li ha pogut lliurar es la relativa a l'incident ocorregut al 2007.

b) Si bé al curs clínic no figura la descripció de l'incident si que consta als sistemes de l'HCB que la Sra. (...), va estar de baixa per un accident laboral des del dia 02/04/2007 fins al dia 12/04/2007.

c) L'informe que demana la Sra. (...), ja no està disponible, ja que en l'època que va ocórrer la documentació que estava en format paper es va destruir i no existia cap còpia en un sistema informàtic. L'informe de 2007 es va destruir transcorregut el termini obligatori de conservació de 5 anys marcat per la normativa referenciada anteriorment.

d) Quedem a disposició de la Sr. (...)per lliurar-li qualsevol document que pugui precisar en relació al seu estat de salut.”

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'Hospital manifesta que la persona aquí reclamant va presentar la sol·licitud d'accés davant seu, el 27/09/2017. Per tant, encara que des del 25/05/2018 ja seria plenament aplicable el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD), atès que la sol·licitud d'accés s'havia formulat amb anterioritat, la reclamació cal resoldre-la conforme a la legislació anterior, i en concret l'LOPD i el RLOPD.

L'article 15 de l'LOPD, en relació amb el dret d'accés, determina el següent:

"1. L'interessat té dret a sol·licitar i obtenir gratuïtament informació de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, l'origen de les dades i les comunicacions efectuades o que es prevegin fer.

2. La informació es pot obtenir mitjançant la mera consulta de les dades per mitjà de la visualització, o la indicació de les dades que són objecte de tractament mitjançant escrit, còpia, telecòpia o fotocòpia, certificada o no, en forma llegible i intel·ligible, sense utilitzar claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.

3. El dret d'accés a què es refereix aquest article només pot ser exercit a intervals no inferiors a dotze mesos, llevat que l'interessat acrediti un interès legítim a aquest efecte, cas en què el poden exercir abans."

Per la seva banda, l'article 27 de l'RLOPD, en el seu apartat primer i segon disposa el següent respecte al dret d'accés:

"1. El dret d'accés és el dret de l'afectat a obtenir informació sobre si les seves pròpies dades de caràcter personal estan sent objecte de tractament, la finalitat del tractament que, si s'escau, s'estigui realitzant, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes d'aquestes dades.

2. En virtut del dret d'accés, l'afectat pot obtenir del responsable del tractament informació relativa a dades concretes, a dades incloses en un determinat fitxer, o a totes les seves dades sotmeses a tractament.

No obstant això, quan raons de complexitat especial ho justifiquin, el responsable del fitxer pot sol·licitar de l'afectat que especifiqui els fitxers respecte dels quals vulgui exercir el dret d'accés, i a aquest efecte li ha de facilitar una relació de tots els fitxers."

Així mateix, també sobre el dret d'accés, l'article 29 de l'RLOPD estableix el següent:

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“1. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud d'accés en el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició d'accés, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal dels afectats, igualment els ho ha de comunicar en el mateix termini.

2. Si la sol·licitud és estimada i el responsable no acompanya la seva comunicació amb la informació a què es refereix l'article 27.1, l'accés s'ha de fer efectiu durant els deu dies següents a la comunicació esmentada.

3. La informació que es proporcioni, sigui quin sigui el suport en què es faciliti, s'ha de donar de manera llegible i intel·ligible, sense que es facin servir claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics. La informació ha d'incloure totes les dades de base de l'afectat, les resultants de qualsevol elaboració o procés informàtic, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades, els cessionaris de les dades i l'especificació dels concrets usos i finalitats per als quals es van emmagatzemar les dades.”

A banda de la regulació general del dret d'accés que s'acaba d'esmentar, en el cas que aquí s'analitza també cal tenir en consideració la normativa de prevenció de riscos laborals, així com la normativa sanitària reguladora de la història clínica.

D'una banda, pel que fa a la normativa de prevenció de riscos laborals, la Llei 31/1995, de 8 de novembre de prevenció de riscos laborals (en endavant, LPRRL), estableix el següent a l'article 22 de l'LRPL, intitulat “vigilància de la salut”:

“1. L'empresari ha de garantir als treballadors al seu servei la vigilància periòdica del seu estat de salut segons els riscos inherents al treball.

(...)

4. Les dades relatives a la vigilància de la salut dels treballadors no es poden fer servir amb finalitats discriminatòries ni en perjudici del treballador.

L'accés a la informació mèdica de caràcter personal ha de quedar limitat al personal mèdic i a les autoritats sanitàries que duquin a terme la vigilància de la salut dels treballadors, sense que pugui ser subministrada a l'empresari o a altres persones sense el consentiment exprés del treballador. (...)

D'altra banda, el Reial decret 39/2017, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció (en endavant, l'RSP), estableix el següent a l'article 15.2, intitulat “Organització i mitjans dels serveis de prevenció propis”:

“2. Els serveis de prevenció propis han de disposar de les instal·lacions i els mitjans humans i materials necessaris per acomplir les activitats preventives que hagin de dur a terme a l'empresa.

(...)

Sens perjudici de la coordinació necessària que assenjala el paràgraf anterior, l'activitat sanitària que, si s'escau, pot haver-hi, ha de disposar, per a l'exercici de la seva funció dins el servei de prevenció, de l'estructura i els mitjans adequats a la seva naturalesa específica i la confidencialitat de les dades mèdiques personals i ha de complir els requisits que estableix la normativa sanitària que hi sigui aplicable. Aquesta activitat sanitària ha d'incloure les funcions específiques que recull l'apartat 3 de l'article 37 d'aquesta disposició, les activitats que li atribueix la Llei general de sanitat, com també aquelles altres que en matèria de prevenció de riscos laborals li corresponguin segons la seva especialització."

I l'article 37 de l'RGP, intitulat "funcions de nivell superior", estableix el següent:

"1. Les funcions que corresponen al nivell superior són les següents:

(...)

Els exàmens de salut han d'incloure, en tot cas, una història clínica - laboral en què, a més de les dades d'anamnesi, exploració clínica i control biològic i estudis complementaris segons els riscos inherents al treball, s'ha de consignar una descripció detallada del lloc de treball, el temps de permanència en aquest lloc de treball, els riscos detectats en l'anàlisi de les condicions de treball i les mesures de prevenció adoptades.

Igualment, s'hi ha de consignar, si n'hi ha, una descripció dels llocs de treball anteriors, els riscos presents en aquests llocs de treball i el temps de permanència per a cadascun d'ells."

Pel que fa a la normativa sanitària aplicable, la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient (en endavant, Llei 41/2002) estableix al seu article 18 el dret d'accés a la història clínica en els termes següents:

"Drets d'accés a la història clínica

1. El pacient té el dret d'accés, amb les reserves que assenjala l'apartat 3 d'aquest article, a la documentació de la història clínica i a obtenir còpia de les dades que hi figuren. Els centres sanitaris han de regular el procediment que garanteixi l'observança d'aquests drets.

2. El dret d'accés del pacient a la història clínica també es pot exercir per representació degudament acreditada."

3. El dret a l'accés del pacient a la documentació de la història clínica no es pot exercir en perjudici del dret de terceres persones a la confidencialitat de les dades que hi consten recollides en interès terapèutic del pacient, ni en perjudici del dret dels professionals que participen en la seva elaboració, que poden oposar al dret d'accés la reserva de les seves anotacions subjectives.

4. Els centres sanitaris i els facultatius d'exercici individual només han de facilitar l'accés a la història clínica dels pacients morts a les persones que hi estan vinculades, per raons familiars o de fet, llevat que el mort ho hagi prohibit expressament i s'acrediti d'aquesta manera. En qualsevol

cas l'accés d'un tercer a la història clínica motivat per un risc per a la seva salut s'ha de limitar a les dades pertinents. No s'ha de facilitar informació que afecti la intimitat del mort ni les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui tercers.”

Pel que fa als terminis de conservació de la història clínica, escau esmentar, d'una banda, l'article 17 de la Llei 41/2002, el qual estableix el següent als apartats 1 i 2:

“1. Els centres sanitaris tenen l'obligació de conservar la documentació clínica en condicions que en garanteixin el manteniment correcte i la seguretat, encara que no necessàriament en el suport original, per a la deguda assistència al pacient durant el temps adequat en cada cas i, com a mínim, cinc anys comptats des de la data de l'alta de cada procés assistencial.

(...)

4. La gestió de la història clínica l'han de dur terme els centres amb pacients hospitalitzats, o els que atenguin un nombre suficient de pacients sota qualsevol altra modalitat assistencial, segons el criteri dels serveis de salut, a través de la unitat d'admissió i documentació clínica, encarregada d'integrar en un sol arxiu les històries clíniques. La custòdia d'aquestes històries clíniques està sota la responsabilitat de la direcció del centre sanitari.

(...)”

Per la seva banda, la Llei 21/2000 estableix el següent a l'art. 12, en la seva redacció donada per la Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000:

“1. La responsabilitat de custodiar la història clínica recau en la direcció dels centres sanitaris, o bé en els professionals sanitaris que duen a terme llur activitat de manera individual.

2. La història clínica s'ha de conservar en les condicions que garanteixin l'autenticitat, la integritat, la confidencialitat, la preservació i el manteniment correcte de la informació assistencial registrada, i que n'assegurin la reproductibilitat completa en el futur, durant el temps en què sigui obligatori conservar-la, independentment del suport en què es trobi, que no ha d'ésser necessàriament el suport original.

3. (...)

4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial, la documentació següent:

a) Els fulls de consentiment informat.

b) Els informes d'alta.

c) Els informes quirúrgics i el registre de part.

d) Les dades relatives a l'anestèsia.

e) Els informes d'exploracions complementàries.

f) Els informes de necròpsia.

g) Els informes d'anatomia patològica.

5. (...)

6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials, que ha d'incorporar el document de voluntats anticipades, i la documentació que sigui rellevant, especialment, a efectes epidemiològics, de recerca o d'organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut (...) La documentació clínica també s'ha de conservar a efectes judicials, de conformitat amb la normativa vigent.

8. La decisió de conservar la història clínica, en els termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre. Aquesta decisió correspon als mateixos facultatius quan desenvolupin llur activitat de manera individual.

(...)

12. Les prescripcions d'aquest article s'entenen sens perjudici de l'aplicació de la normativa específica de prevenció de riscos laborals i de protecció de la salut dels treballadors en les històries clíniques relatives a la vigilància de la salut dels treballadors."

A l'últim, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, disposa:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

3.- Exosat el marc normatiu aplicable, a continuació convé analitzar si la resposta donada per l'Hospital a la sol·licitud d'accés formulada per la persona ara reclamant, s'ajustava als preceptes transcrits al fonament de dret anterior, si bé en primer lloc es considera oportú efectuar unes consideracions sobre qüestions formals en relació amb la resposta donada per l'Hospital.

3.1. Anàlisi de qüestions formals.

Pel que fa qüestions formals, escau assenyalar que l'Hospital no ha acreditat haver efectuat una resposta per escrit i dins del termini d'un mes previst a l'art. 29 de l'RLOPD a la sol·licitud d'accés formulada per la persona ara reclamant.

En l'escrit d'al·legacions presentat durant el tràmit d'audiència, l'Hospital ha manifestat que la persona ara reclamant va sol·licitar en data 27/09/2017 l'accés a "un llistat dels accidents laborals que havia patit com a treballadora de l'HCB i una còpia

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de la seva història clínica de Salut Laboral. En aquell moment, previ acús de rebuda, se li lliura la documentació sol·licitada. Una vegada revisada la documentació que se li va lliurar, la Sra. (...)va manifestar que trobava a faltar el curs clínic d'un accident que havia patit el dia 27 de març del 2007 (...) La petició va ser resposta pel Servei d'Urgències en el sentit que, de conformitat amb la legislació vigent, els informes d'urgències són destruïts als 5 anys (...)". Com s'ha indicat, no consta acreditat en el present procediment que l'Hospital hagués facilitat a l'ara reclamant una còpia del seu historial clínic-laboral, ni tampoc que li hagués donat resposta sobre la concreta documentació medico-laboral que la reclamant va requerir amb posterioritat. I la resposta del Servei d'Urgències a la qual es refereix l'Hospital en el seu escrit d'al·legacions, sembla que es tractaria d'un escrit intern, no adreçat a l'ara reclamant. I en tot cas l'Hospital no l'ha aportat en la fase d'audiència.

Per la seva banda, l'ara reclamant va manifestar en el seu escrit de reclamació, pel que ara interessa, que: *"durante el año ya me he puesto en varias ocasiones en contacto con el hospital y me verbalizan que no encuentran esa parte del historial de 2005"*. I dels correus electrònics que l'ara reclamant ha aportat davant l'Autoritat, enviats a l'Hospital en diverses dates del mes de juny de 2018, s'infereix que l'Hospital no li hauria remès còpia dels documents sol·licitats, tot i haver transcorregut molts mesos des que hauria formulat la sol·licitud que és objecte de reclamació, que segons l'Hospital seria el 27/09/2017.

Tot i que la persona reclamant no ha centrat la seva queixa en una qüestió formal, com seria la manca de resposta o la manca d'aquesta dins de termini, cal posar en relleu que l'eventual resposta verbal per part de l'Hospital a la sol·licitud d'accés que és objecte de reclamació, no permet acreditar davant l'Autoritat el compliment de les exigències previstes a la normativa aplicable, com ara, el compliment per part de l'Hospital del deure d'informar en la resolució sobre la sol·licitud, que la persona afectada pot reclamar la tutela d'aquesta Autoritat conforme al que disposaven els articles 18 LOPD i 30.3 RLOPD, i el que preveu l'article 16 de la Llei 32/2010. Igualment, el fet que la persona reclamant es refereixi en l'escrit de reclamació a la part del seu historial mèdic laboral de l'any 2005, i que l'HC manifesti que la documentació que l'ara reclamant va sol·licitar es refereix o porta causa d'un accident de treball ocorregut el mes d'abril de 2007 -i no com sosté la reclamant, l'any 2005-, posaria de manifest encara més la necessitat que la resposta donada per l'Hospital hagués estat per escrit, doncs hauria ajudat a aclarir aquesta qüestió, com també d'altres que s'exposen a continuació, relatives al fons de l'assumpte.

3.2. Sobre qüestions de fons.

Pel que fa al fons de la reclamació, és a dir, la procedència o no de la sol·licitud d'accés formulada per l'ara reclamant, com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 15 de la LOPD i 27.1 del RLOPD configuraven el dret d'accés com el dret de l'afectat a obtenir informació sobre les seves pròpies dades personals que estan sent objecte de tractament i, si s'escau, sobre la finalitat del tractament, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

El dret d'accés és un dret personalíssim, i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Tal com ja s'ha avançat, mitjançant el dret d'accés el titular de les dades pot conèixer quines dades sobre la seva persona són objecte de tractament. A més, aquest dret podria ser la base de l'exercici d'altres drets, com ara els de cancel·lació, rectificació o oposició.

És per això que les limitacions a aquest dret d'accés han de ser les mínimes atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

Pel que al motiu de queixa esgrimit per la persona reclamant en el seu escrit de reclamació, relatiu a la denegació per part de l'hospital de l'accés a una determinada informació referent a la seva persona que figuraria al seu historial clínic laboral ("*...la empresa en la qual Trabajo, Hospital clínico de Barcelona...se niega a entregarme una parte de mi historia médico laboral del 2005*"), en la fase d'audiència d'aquest procediment l'Hospital ha esgrimit la impossibilitat de fer efectiu el dret d'accés, pel fet que la documentació sol·licitada s'hauria suprimit, justificant la seva eliminació en el fet que es tractaria d'un informe mèdic emès pel Servei d'Urgències l'any 2007, quan la història clínica encara es feia en paper, i que "*de conformitat amb la legislació vigent, els informes d'urgències són destruïts als 5 anys, ja que no es tracta de cap dels documents que la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, obliga a conservar durant 15 anys*".

Doncs bé, amb independència de si procedia l'aplicació del termini de conservació de 5 o 15 anys -qüestió a la que es fa menció en el fonament de dret següent- el que és obvi és que si el document en qüestió ja no existeix, tal circumstància implica que les dades que allà estaven contingudes, ja no són objecte de tractament per l'Hospital, de manera que no és possible ja accedir-hi. Així les coses, i sense qüestionar el dret d'accés de l'aquí reclamant a aquell document si s'hagués conservat, no es pot dir el mateix quan les dades ja no són objecte de tractament per part del responsable.

És per això que, des d'una òptica de fons, procedeix desestimar la present reclamació, sense perjudici d'estimar-la pels motius formals indicats a l'apartat 3.1, sense que procedeixi però efectuar cap requeriment a l'Hospital sobre la manca de resposta en termini, perquè a través de la present resolució la persona afectada ja pot conèixer la resposta de l'Hospital a la seva sol·licitud.

4.- Com s'ha avançat, davant l'al·legació de l'Hospital sobre el fet que el document s'havia destruït, sorgeix el dubte de si tal eliminació era procedent en base a l'aplicació del termini de 5 anys de conservació, o si per contra procedia l'aplicació del termini de 15 anys o un altre termini que pogués resultar aplicable a la documentació clínico-laboral. Aquesta qüestió no procedeix però abordar-la en el marc d'aquest procediment, que se centra en el dret d'accés, el qual de cap manera no es pot fer efectiu per les raons esmentades. Així les coses, es considera oportú obrir una fase d'informació prèvia a l'efecte de dilucidar si l'Hospital podria haver

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

comès una infracció de la normativa de protecció de dades, davant l'eventualitat que s'hagués pogut efectuar un tractament de dades personals -supressió- il·lícit, per prematur.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar, per raons formals, la reclamació de tutela del dret d'accés formulada per la Sra. (...) contra el Consorci Hospital Clínic, i desestimar-la en el fons, sense efectuar cap requeriment al Consorci Hospital Clínic, atès que la documentació sol·licitada i a la que tenia dret d'accedir-hi, s'hauria suprimit.

Segon.- Obrir una fase d'informació prèvia a l'efecte de dilucidar si el Consorci Hospital Clínic ha comès una infracció de la normativa de protecció de dades per haver eliminat la documentació clínico-laboral sol·licitada per la persona reclamant abans d'haver-se exhaurit el termini de conservació que pogués resultar aplicable.

Tercer.- Notificar aquesta resolució al Consorci Hospital Clínic i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,